

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 818

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 decembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
37. — Hotărâre privind modificarea alin. (4) al art. 40 din Regulamentul Camerei Deputaților	2
38. — Hotărâre privind bugetul Camerei Deputaților pe anul 2011	2–7
39. — Hotărâre privind modificarea alin. (3) al art. 40 din Regulamentul Camerei Deputaților	7–8
40. — Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componentei nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	8
DECRETE	
1.139. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maștri militari și subofițeri din Serviciul Român de Informații	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.525 din 24 noiembrie 2010 asupra conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte	9–14
★	
Opinie separată	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.204. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010	15
1.205. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, pentru județul Bistrița-Năsăud	16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE privind modificarea alin. (4) al art. 40 din Regulamentul Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Alineatul (4) al articolului 40 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Un deputat face parte, în mod obligatoriu, dintr-o singură comisie permanentă, cu excepția membrilor Comisiei pentru regulament, Comisiei de validare, Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, Comisiei pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați și ai Comisiei pentru comunitățile de

români din afara granițelor țării, care pot face parte și din altă comisie permanentă. Pe durata mandatului, membrii Biroului permanent pot opta pentru una dintre comisiile permanente.”

Art. II. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificarea adusă prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din data de 7 decembrie 2010, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 7 decembrie 2010.
Nr. 37.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE privind bugetul Camerei Deputaților pe anul 2011

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 224 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Bugetul Camerei Deputaților pe anul 2011, finanțat de la bugetul de stat, se stabilește la suma de 219.473 mii lei, din care 218.653 mii lei la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe” și 820 mii lei la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”.

(2) La capitolul 51.01, suma de 218.653 mii lei a fost repartizată astfel:

a) cheltuieli pentru activitatea proprie a Camerei Deputaților, în sumă de 217.379 mii lei, din care:

— cheltuieli curente, în sumă de 205.288 mii lei;

— cheltuieli de capital, în sumă de 12.091 mii lei;

b) cheltuieli curente pentru funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului, în sumă de 1.274 mii lei.

(3) La capitolul 68.01, suma de 820 mii lei a fost stabilită pentru asigurarea finanțării cheltuielilor prevăzute la art. 73 alin. (1) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată.

(4) Detalierea bugetului pe anul 2011 este prezentată în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Structura cheltuielilor curente, în sumă de 205.288 mii lei, necesare în vederea funcționării Camerei Deputaților și întreținerii și administrării Palatului Parlamentului, este următoarea:

- a) cheltuieli de personal, în sumă de 147.376 mii lei;
- b) cheltuieli pentru bunuri și servicii, în sumă de 51.212 mii lei;
- c) cheltuieli pentru transferuri (transferuri interne și contribuții și cotizații la organisme internaționale), în sumă de 1.100 mii lei;
- d) cheltuieli pentru proiecte cu finanțate din fonduri externe nerambursabile (FEN), în sumă de 5.600 mii lei.

(2) La titlul „Cheltuieli curente” sunt prevăzute și sumele necesare pentru fondul președintelui Camerei Deputaților și pentru întreținerea și funcționarea Clubului Parlamentarilor Români, inclusiv a terenurilor sportive și a cabinetului medical din cadrul Palatului Parlamentului.

(3) Cheltuielile de întreținere și reparații aferente bunurilor din patrimoniul administrat de Camera Deputaților, repartizate în scopul exercitării mandatului de către deputați în circumscripțiile electorale, sunt cuprinse la titlul „Bunuri și servicii”.

Art. 3. — (1) Cheltuielile de capital sunt în sumă de 12.091 mii lei, din care 9.450 mii lei pentru obiectivele de investiții, 641 mii lei pentru alte cheltuieli de investiții și 2.000 mii lei pentru reparații capitale aferente activelor fixe.

(2) Detalierea cheltuielilor de capital pe anul 2011 este prezentată în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitățile finanțate integral din venituri proprii desfășurate pe lângă Camera Deputaților în anul 2011 cuprinde, la resurse, suma de 14.500 mii lei, iar la cheltuieli, suma de 11.490 mii lei.

(2) Veniturile realizate de Camera Deputaților vor fi reținute integral de către aceasta pentru acoperirea unor cheltuieli

curente și de capital aferente activităților finanțate din venituri proprii, organizate cu aprobarea Biroului permanent. Disponibilitățile de la sfârșitul anului se vor reporta în anul următor pentru a fi cheltuite cu aceleași destinații. Biroul permanent al Camerei Deputaților poate aproba utilizarea încasărilor în lei sau în valută și pentru alte destinații, în condițiile legii.

(3) Organizarea activităților finanțate din venituri proprii, tarifele și cotele de adaos comercial aferente acestora se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

(4) Numărul de personal salarizat din venituri proprii se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților, în funcție de necesități și de veniturile realizate.

(5) Cheltuielile prevăzute în bugetul activităților finanțate din venituri proprii pot fi depășite numai în cazul obținerii unor venituri suplimentare.

(6) Detalierea bugetului activităților finanțate integral din venituri proprii ale Camerei Deputaților în anul 2011 este prezentată în anexa nr. 3.

Art. 5. — (1) Pentru desfășurarea la Palatul Parlamentului, în luna octombrie 2011, a Sesiunii Anuale a Adunării Parlamentare NATO au fost prevăzute fonduri în sumă de 20.697 mii lei, care se vor asigura din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011.

(2) Detalierea cheltuielilor aferente organizării acestei acțiuni este prezentată în anexa nr. 4.

Art. 6. — Biroul permanent al Camerei Deputaților va lua măsuri pentru încadrarea în alocațiile bugetare prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 7. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 decembrie 2010, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 7 decembrie 2010.
Nr. 38.

*) Anexele nr. 1—4 sunt reproduse în facsimil.

CAMERA DEPUTAȚILOR

BUGETUL PE ANUL 2011
— Detalierea pe alineate de cheltuieli —

— mii lei —

Denumirea indicatorului	Cod	Program 2011	din care pentru :	
			Camera Deputaților	Institutul Român pentru Drepturile Omului
CHELTUIELI - BUGET DE STAT (51.01+68.01)	50.01	219.473	218.199	1.274
AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	51.01	218.653	217.379	1.274
CHELTUIELI CURENTE	01	206.562	205.288	1.274
TITLUL I - CHELTUIELI DE PERSONAL	10	148.360	147.376	984
Cheltuieli salariale în bani	10.01	124.545	123.770	775
Salarii de bază	10.01.01	72.660	71.900	760
Sporuri pentru condiții de muncă	10.01.05	4.070	4.070	
Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	10.01.12	800	800	
Indemnizații de delegare	10.01.13	47.015	47.000	15
Contribuții	10.03	23.815	23.606	209
Contribuții de asigurări sociale de stat	10.03.01	18.006	17.848	158
Contribuții de asigurări de șomaj	10.03.02	415	411	4
Contribuții de asigurări sociale de sănătate	10.03.03	4.565	4.525	40
Contribuții de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	10.03.04	124	123	1
Contribuții pentru concedii și indemnizații	10.03.06	705	699	6
TITLUL II - BUNURI ȘI SERVICII	20	51.502	51.212	290
Bunuri și servicii	20.01	20.258	20.075	183
Furnituri de birou	20.01.01	103	101	2
Materiale pentru curățenie	20.01.02	257	255	2
Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03	9.210	9.200	10
Apă, canal și salubritate	20.01.04	1.637	1.635	2
Carburanți și lubrifianți	20.01.05	1.810	1.800	10
Piese de schimb	20.01.06	1.110	1.100	10
Transport	20.01.07	1.100	1.100	
Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	20.01.08	1.066	1.034	32
Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	20.01.09	2.550	2.450	100
Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30	1.415	1.400	15
Reparații curente	20.02	2.000	2.000	
Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05	313	308	5
Alte obiecte de inventar	20.05.30	313	308	5
Deplasări, detașări, transferări	20.06	24.636	24.550	86
Deplasări interne, detașări, transferări	20.06.01	22.027	22.000	27
Deplasări în străinătate	20.06.02	2.609	2.550	59
Cărți, publicații și materiale documentare	20.11	56	50	6
Pregătire profesională	20.13	92	88	4
Protecția muncii	20.14	115	115	
Alte cheltuieli	20.30	4.032	4.026	6
Protocol și reprezentare	20.30.02	1.602	1.600	2
Prime de asigurare non-viață	20.30.03	704	700	4
Fondul Președintelui	20.30.07	115	115	
Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	20.30.30	1.611	1.611	
TITLUL VII - ALTE TRANSFERURI	55	1.100	1.100	
Transferuri interne	55.01	50	50	
Alte transferuri curente interne	55.01.18	50	50	
Transferuri curente în străinătate (către organizații internaționale)	55.02	1.050	1.050	
Contribuții și cotizații la organisme internaționale	55.02.01	1.050	1.050	
TITLUL VIII - PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE				
NERAMBURSABILE (FEN)	56		5.600	
Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	56.01	5.600	5.600	
CHELTUIELI DE CAPITAL	70	12.091	12.091	
TITLUL X ACTIVE NEFINANCIARE	71	12.091	12.091	
Active fixe	71.01	10.091	10.091	
Construcții	71.01.01	9.450	9.450	
Mașini, echipamente și mijloace de transport	71.01.02	25	25	
Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	71.01.03	130	130	
Alte active fixe	71.01.30	486	486	
Reparații capitale aferente activelor fixe	71.03	2.000	2.000	
ASIGURĂRI ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	68.01	820	820	
CHELTUIELI CURENTE	01	820	820	
TITLUL VIII - ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	820	820	
Ajutoare sociale	57.02	820	820	
Ajutoare sociale în numerar	57.02.01	820	820	

CAMERA DEPUTAȚILOR

CHELTUIELI DE CAPITAL
pe anul 2011

— mii lei —

Nr. crt.	Nominalizarea pe obiective de investiții, alte cheltuieli de investiții și reparații capitale (numărul și data aprobării documentației de investiții)	Program*)
	TOTAL (I+II), din care:	12.091
I.	Active fixe (A+B+C)	10.091
	Obiective de investiții (A+B), din care:	9.450
A.	Lucrări în continuare (1+2), din care:	9.450
	1. Obiectivul "Palatul Parlamentului"	3.850
	- numărul și data aprobării documentației: Hotărârea Guvernului nr.718/1991	
	2. Obiectivul "Definitivarea și amenajarea parcajului subteran de pe platforma Palatului Parlamentului"	5.600
	- numărul și data aprobării documentației: Hotărârea Guvernului nr.672/1994	
B.	Lucrări noi:	
C.	Alte cheltuieli de investiții (1+2+3), din care:	641
	1. Mașini, echipamente și mijloace de transport	25
	2. Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	130
	3. Alte active fixe	486
II.	Reparații capitale aferente activelor fixe	2.000

*) În funcție de derularea procesului investițional, Biroul Permanent al Camerei Deputaților poate să aprobe modificări în structura cheltuielilor de capital, cu încadrarea în valoarea totală aprobată.

CAMERA DEPUTAȚILOR

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al activităților finanțate integral din venituri proprii pe anul 2011**

— mii lei —

Indicatori	Cod	Prevederi 2011
1. Disponibil la finele anului precedent		7.500
2. Venituri în anul bugetar *)		7.000
3. TOTAL RESURSE (1+2)		14.500
4. Cheltuieli în anul bugetar		11.490
5. Excedent la finele anului bugetar		3.010
- Detalierea cheltuielilor -		
VENITURI PROPRII - TOTAL CHELTUIELI (51.10+68.10)	50.10	11.490
AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	51.10	11.455
CHELTUIELI CURENTE	01	11.350
TITLUL I - CHELTUIELI DE PERSONAL	10	5.383
<i>Cheltuieli salariale în bani</i>	10.01	4.231
Salarii de bază	10.01.01	2.870
Spor pentru condiții de muncă	10.01.05	430
Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	10.01.12	886
Indemnizații de delegare	10.01.13	45
<i>Contribuții</i>	10.03	1.152
Contribuții de asigurări sociale de stat	10.03.01	871
Contribuții de asigurări de șomaj	10.03.02	21
Contribuții de asigurări sociale de sănătate	10.03.03	218
Contribuții de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	10.03.04	6
Contribuții pentru concedii și indemnizații	10.03.06	36
TITLUL II - BUNURI ȘI SERVICII	20	5.967
<i>Bunuri și servicii</i>	20.01	4.584
Furnituri de birou	20.01.01	55
Materiale pentru curățenie	20.01.02	102
Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03	1.575
Apă, canal și salubritate	20.01.04	43
Carburanți și lubrifianți	20.01.05	27
Piese de schimb	20.01.06	13
Transport	20.01.07	19
Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	20.01.08	66
Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	20.01.09	2.450
Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30	234
<i>Reparații curente</i>	20.02	22
<i>Bunuri de natura obiectelor de inventar</i>	20.05	116
Uniforme și echipament	20.05.01	35
Alte obiecte de inventar	20.05.30	81
<i>Deplasări, detașări, transferari</i>	20.06	77
Deplasări interne, detașări, transferări	20.06.01	17
Deplasări în străinătate	20.06.02	60
<i>Pregătire profesională</i>	20.13	16
<i>Protecția muncii</i>	20.14	22
<i>Alte cheltuieli</i>	20.30	1.130
Protocol și reprezentare	20.30.02	100
Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	20.30.30	1.030
CHELTUIELI DE CAPITAL	70	105
TITLUL X ACTIVE NEFINANCIARE	71	105
<i>Active fixe</i>	71.01	105
Mașini, echipamente și mijloace de transport	71.01.02	90
Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	71.01.03	15
ASIGURĂRI ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	68.01	35
CHELTUIELI CURENTE	01	35
TITLUL VIII - ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	35
<i>Ajutoare sociale</i>	57.02	35
Ajutoare sociale în numerar	57.02.01	35

*) Veniturile provin din: vânzări produse, prestări servicii și alimentație publică (inclusiv remiza), contravaloare bilete vizite, chirii și altele (dobânzi, penalități etc.)

CAMERA DEPUTAȚILOR

**BUGETUL PE ANUL 2011
pentru Adunarea Parlamentară NATO**

— octombrie 2011 —

— Detalierea pe alineate de cheltuieli —

— mii lei —

Denumirea indicatorului	Cod	Adunarea Parlamentară NATO
CHELTUIELI - BUGET DE STAT (51.01+68.01)	50.01	20.697
AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	51.01	20.697
CHELTUIELI CURENTE	01	9.721
TITLUII II - BUNURI ȘI SERVICII	20	9.721
Bunuri și servicii	20.01	5.321
Furnituri de birou	20.01.01	300
Materiale pentru curățenie	20.01.02	114
Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03	1.101
Apă, canal și salubritate	20.01.04	377
Carburanți și lubrifianti	20.01.05	767
Piese de schimb	20.01.06	200
Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	20.01.08	12
Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	20.01.09	129
Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30	2.321
Reparații curente	20.02	2.000
Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05	600
Alte obiecte de inventar	20.05.30	600
Alte cheltuieli	20.30	1.800
Protocol și reprezentare	20.30.02	1.800
CHELTUIELI DE CAPITAL	70	10.976
TITLUL X ACTIVE NEFINANCIARE	71	10.976
Active fixe	71.01	10.976
Mașini, echipamente și mijloace de transport	71.01.02	7.170
Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	71.01.03	3.113
Alte active fixe	71.01.30	693

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea alin. (3) al art. 40 din Regulamentul Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Alineatul (3) al articolului 40 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comisiile permanente ale Camerei Deputaților sunt formate dintr-un număr de 11—41 de deputați, cu excepția Comisiei pentru regulament, care se compune din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar din Camera

Deputaților. Numărul membrilor comisiilor permanente se stabilește, pentru fiecare caz în parte, de plenul Camerei Deputaților, la propunerea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare din Camera Deputaților. Obiectivele, numărul membrilor, componența nominală și conducerea comisiilor de anchetă sau speciale ale Camerei Deputaților se aprobă de plenul acesteia odată cu constituirea acestora.”

Art. II. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu

modificările și completările ulterioare, precum și cu modificarea Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă adusă prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul numerotare.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din data de 7 decembrie 2010, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 7 decembrie 2010.
Nr. 39.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008
pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul art. 40—43 și art. 60 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Limitele componenței nominale ale Comisiei pentru buget, finanțe și bănci, prevăzute în anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 23 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„COMPONENȚA
Comisiei pentru buget, finanțe și bănci
Limitele aprobate: 21—41”

Art. II. — Componența nominală a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, prevăzută în anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Mihaela Ioana Șandru, aparținând Grupului parlamentar al PD-L, trece de la Comisia pentru politică

economică, reformă și privatizare la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în calitate de membru;

— domnul deputat Cristian-Ion Burlacu, aparținând Grupului parlamentar al PD-L, trece de la Comisia pentru industrii și servicii la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în calitate de membru;

— domnul deputat Stroe Mihai, aparținând Grupului parlamentar al PD-L, trece de la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în calitate de membru;

— domnul deputat Steriu Valeriu-Andrei, aparținând Grupului parlamentar al deputaților independenți, trece de la Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 decembrie 2010, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 7 decembrie 2010.
Nr. 40.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari și subofițeri din Serviciul Român de Informații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor și maiștrilor militari prevăzuți în anexa nr. 1* la prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru

rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor și maiștrilor militari prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor și maiștrilor militari prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 26 noiembrie 2010.

Nr. 1.139.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.525

din 24 noiembrie 2010

**asupra conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și
Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte**

Prin Adresa nr. 5/EB/97, primul-ministru al Guvernului României a sesizat Curtea Constituțională cu cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte.

Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție și al art. 11 alin. (1) lit. A.e) și art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub

nr. 16.232 din 15 noiembrie 2010 și constituie obiectul Dosarului nr. 4.520E/2010.

Prin actul de sesizare se solicită Curții Constituționale constatarea existenței unui conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României, pe de o parte, și Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte, conflict generat de refuzul Parlamentului României de a permite prezentarea și dezbaterea moțiunii de cenzură, depuse ca urmare a angajării răspunderii Guvernului,

conduită ce a determinat un blocaj instituțional referitor la moțiunea de cenzură.

Totodată, se solicită Curții Constituționale să se constate că blocajul instituțional cu privire la prezentarea și dezbaterile moțiunii de cenzură poate fi înlăturat numai prin continuarea procedurii parlamentare de asumare a răspunderii Guvernului.

În susținerea cererii formulate, se arată următoarele:

La data de 12 noiembrie 2010, președintele Senatului, printr-o scrisoare, a solicitat primului-ministru „să retragă din procesul legislativ proiectul Legii educației naționale asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea”. Prin cererea sa, primul-ministru apreciază că această conduită a președintelui Senatului duce la imposibilitatea prezentării și dezbaterii în ședința comună a celor două Camere a moțiunii de cenzură depuse la data de 29 octombrie 2010, ceea ce a și generat prezentul conflict juridic de natură constituțională.

Se arată că Parlamentul României a parcurs calendarul adoptat pentru desfășurarea procedurii angajării răspunderii Guvernului, calendar consemnat chiar în stenograma ședinței Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului din data de 18 octombrie 2010. Se susține că, prin stabilirea datei prezentării proiectului de lege, Parlamentul „a permis Guvernului să își angajeze răspunderea asupra proiectului Legii educației naționale”, iar Guvernul și opoziția au acționat în consecință, prin prezentarea în plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului a proiectului legii în cauză, respectiv, prin depunerea unei moțiuni de cenzură.

În aceste condiții, Parlamentul trebuia să dea curs prevederilor art. 113 și art. 114 din Constituție, precum și art. 78 coroborat cu art. 82 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Autorul sesizării mai arată că odată angajată răspunderea Guvernului în fața Parlamentului, ea nu mai poate fi stopată, procedura necesitând a fi parcursă în toate etapele sale; altfel, ar însemna ca ori de câte ori Guvernul, după angajarea răspunderii, ar avea indicii că moțiunea de cenzură depusă va fi votată, ar avea posibilitatea să-și retragă angajarea răspunderii și să ceară stoparea procedurilor parlamentare.

Se susține că Decizia Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010 nu poate fi invocată în sprijinul acreditării soluției de retragere din procesul legislativ a proiectului Legii educației naționale, întrucât:

— anterior sesizării Curții Constituționale, Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului au permis Guvernului să își angajeze răspunderea pe proiectul Legii educației naționale;

— Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010 a fost publicată cu mult după expirarea termenelor pentru prezentarea și dezbaterile moțiunii de cenzură;

— Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010 nu obligă Guvernul să renunțe la procedura angajării răspunderii asupra proiectului Legii educației naționale.

În fine, sunt menționate mecanismele de control pe care autoritățile publice le pot exercita în sensul limitării oricărui abuzuri din partea Guvernului în cadrul procedurii de angajare a răspunderii.

În conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată părților aflate în conflict pentru a-și exprima, în scris, punctul de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia.

Camera Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 51/5.418 din 16 noiembrie 2010, punctul său de vedere, în care apreciază că există un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, generat de refuzul acestuia din urmă de a pune pe ordinea de zi prezentarea și dezbaterile moțiunii de cenzură depuse de opoziția parlamentară la 29 octombrie 2010. Se arată că declanșarea controlului parlamentar în condițiile art. 114 din Constituție este obligatorie atât timp cât a fost depusă și neretrasă o moțiune de cenzură. Totodată, se susține că nu se poate refuza dreptul Guvernului de a-și angaja răspunderea și astfel de a declanșa controlul parlamentar pentru că numai în acest fel legea asupra căreia este angajată răspunderea poate fi sau nu adoptată.

Senatul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. I.2.547 din 17 noiembrie 2010, punctul său de vedere, în care apreciază că sesizarea formulată de primul-ministru al Guvernului României este neîntemeiată, iar solicitarea acestuia ca blocajul instituțional — de altfel inexistent, în opinia președintelui Senatului — să fie înlăturat prin continuarea procedurii parlamentare de asumare a răspunderii guvernamentale este lipsită de obiect, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010.

Se susține că prin continuarea procedurii parlamentare de asumare a răspunderii guvernamentale, astfel cum solicită primul-ministru, este încălcat textul art. 1 alin. (4) din Constituție, care obligă autoritățile publice la un comportament constituțional loial, și este lipsită de efecte juridice însăși Decizia Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, care stabilește că „angajarea răspunderii de către Guvern în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, asupra proiectului Legii educației naționale este neconstituțională”. Se apreciază că o atare solicitare venită din partea primului-ministru al Guvernului României nu numai că nu rezolvă, ci perpetuează conflictul juridic de natură constituțională constatat prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010. Se arată că acel conflict juridic de natură constituțională constatat de Curte prin decizia menționată nu s-a încheiat la 18 octombrie 2010, din moment ce Decizia Curții, prin care s-a constat existența conflictului, a fost pronunțată la data de 3 noiembrie 2010.

Se consideră că datorită poziției supraordonate a Constituției, indiferent de prevederile regulamentare existente, deciziile Curții Constituționale nu pot fi lipsite de efecte juridice. De aceea, în cazul în care un titular al dreptului de sesizare al Curții Constituționale, potrivit art. 146 lit. e) din Constituție, decide sesizarea acesteia, procedurile parlamentare privind angajarea răspunderii Guvernului, chiar dacă sunt în derulare, trebuie suspendate pentru ca, în final, decizia ce va fi pronunțată de Curtea Constituțională să își găsească aplicabilitatea.

Se arată că, în cazul constatării existenței conflictului juridic de natură constituțională generat de încălcarea competenței Parlamentului de unică autoritate legiuitoare, Guvernul este obligat să retragă din Parlament actul pe care și-a asumat răspunderea, acesta fiind singura modalitate de restabilire a raporturilor constituționale dintre autoritățile publice aflate în conflict, care să permită colaborarea acestora în viitor.

Potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru dezbaterile sesizării primului-ministru al Guvernului României au fost citate părțile aflate în conflict. Dezbaterile asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională au avut loc la data de 18 noiembrie 2010 și s-au desfășurat potrivit prevederilor art. 35 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, cu

citarea părților și ascultarea concluziilor reprezentanților acestora. Au fost prezenți autorul sesizării, primul-ministru al Guvernului României, domnul Emil Boc, președintele Senatului, domnul Dan-Mircea Geoană, și președintele Camerei Deputaților, doamna Roberta Alma Anastase.

Sușinerile acestora au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 24 noiembrie 2010.

CURTEA,

examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorităților publice aflate în conflict, punctele de vedere depuse, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție, precum și celor ale art. 1, 10, 34 și 35 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra cererii privind soluționarea prezentului conflict juridic de natură constituțională.

Examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte, se constată următoarele:

I. Prin cererea formulată, primul-ministru al Guvernului României solicită Curții Constituționale constatarea existenței unui conflict juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte, conflict generat de refuzul Parlamentului României de a permite prezentarea și dezbateră motiunii de cenzură depuse ca urmare a angajării răspunderii Guvernului, conduită ce a determinat un blocaj instituțional referitor la motiunea de cenzură.

Totodată, ca modalitate de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, se solicită Curții Constituționale să se constate că blocajul instituțional cu privire la prezentarea și dezbateră motiunii de cenzură poate fi înlăturat numai prin continuarea procedurii parlamentare de asumare a răspunderii Guvernului.

II. Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale constante, noțiunea de conflict juridic de natură constituțională „*nu se limitează numai la conflictele de competență, pozitive sau negative, care ar putea crea blocaje instituționale, ci vizează orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției*” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009). Având în vedere definiția jurisprudențială a sintagmei cuprinse în art. 146 lit. e) din Constituție, în cauza de față, analiza Curții trebuie să se circumscrie următoarelor aspecte:

— dacă există o situație conflictuală între Guvern, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte, mai exact, un conflict juridic între autoritățile menționate;

— în ipoteza constatării existenței unei situații conflictuale, dacă aceasta rezultă în mod direct din textul Constituției.

III. Curtea reține că pentru a analiza dacă cererea cu care a fost sesizată vizează un conflict juridic a cărui naștere rezidă în textul Constituției, trebuie să clarifice atât **natura juridică**, cât și

semnificația juridică a scrisorii președintelui Senatului comunicate primului-ministru al Guvernului României. O asemenea analiză este necesară, întrucât autorul sesizării susține că tocmai această scrisoare a creat premisele creării unui conflict juridic de natură constituțională.

Potrivit art. 39 alin. (1) lit. f) din Regulamentul Senatului, președintele acestei Camere a Parlamentului „*reprezintă Senatul în relațiile cu Președintele României, Camera Deputaților, Guvernul, Curtea Constituțională, precum și cu alte autorități și instituții interne ori internaționale*”. O atare atribuțiune a sa angajează Senatul ca autoritate publică în raporturile sale constituționale cu autoritățile publice menționate în textul regulamentar, ceea ce înseamnă că președintele Senatului, prin acțiunile sau inacțiunile sale, angajează din punct de vedere constituțional Camera din care face parte. În aceste condiții, Curtea constată că Scrisoarea, înregistrată la Senat cu nr. I-2.533/12.XI.2010 și menționată de primul-ministru în sesizarea sa, a angajat din punct de vedere constituțional Senatul și, implicit, Parlamentul ca unica autoritate legiuitoare a țării. Astfel, scrisoarea în cauză are natura juridică specifică a unui act juridic, o manifestare expresă a voinței Parlamentului ca autoritate publică. Mai mult, pentru a întări cele mai sus expuse, respectiv că președintele Senatului acționează pentru și în numele Parlamentului, Curtea reține că acesta a fost cel care a condus ședințele comune ale Birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților din 18 octombrie 2010 și 28 octombrie 2010, ședințe în care a fost stabilit calendarul procedurilor privind angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului Legii educației naționale, respectiv a fost respinsă cererea de amânare a prezentării de către Guvern a proiectului de lege menționat.

În ceea ce privește semnificația juridică a scrisorii în cauză, se constată că prin aceasta se solicită primului-ministru al Guvernului României „să retragă din procesul legislativ proiectul Legii educației naționale asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea”. O atare solicitare este o manifestare expresă de voință a Senatului în sensul de a obliga Guvernul să „retragă” proiectul de lege în cauză. Or, proiectul respectiv de lege a fost promovat prin angajarea răspunderii Guvernului în temeiul art. 114 din Constituție, ceea ce, în aceste condiții, ar însemna „retragerea” angajării răspunderii Guvernului. Numai că procedura constituțională prevăzută de art. 114 din Constituție nu poate fi „retrasă” de subiectul care deja a inițiat-o, fiind un act de voință care angajează Guvernul în mod irevocabil, astfel încât scrisoarea președintelui Senatului capătă mai degrabă o valență duală, respectiv fie Guvernul renunță la angajarea răspunderii, ceea ce, din punct de vedere constituțional, nu mai este posibil, fie urmează ca Parlamentul să nu mai continue procedura angajării deja începute, cu consecința neadoptării legii în cauză. Cum primul aspect menționat nu este posibil, rezultă că Parlamentul ignoră decizia Guvernului de angajare a răspunderii, motivat de pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010. Astfel, Parlamentul, prin președintele Senatului, își justifică acțiunea prin pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, pe când Guvernul contestă aplicabilitatea deciziei menționate într-o procedură de angajare a răspunderii sale deja începută.

În aceste condiții, în cauza de față, Curtea constată că există în mod evident un conflict juridic între Guvern, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte; totodată, Curtea reține că izvorul acestui conflict juridic rezultă chiar din prevederile Constituției, respectiv din prevederile art. 114 coroborate cu art. 113 din

Constituție, precum și din cele ale art. 146 lit. e) coroborate cu art. 147 alin. (4) din Constituție.

IV. Prin ipoteză, problema de drept constituțional ridicată este posibilitatea eventuală a blocării procedurii prevăzute de art. 114 din Constituție prin invocarea dispozițiilor art. 146 lit. e) coroborate cu cele ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

Aceasta este chestiunea de drept constituțional asupra căreia Curtea urmează să se pronunțe pentru a soluționa conflictul juridic de natură constituțională cu care a fost sesizată. În demersul său, Curtea trebuie să stabilească consecințele pe plan constituțional ale deciziei Guvernului de angajare a răspunderii în condițiile art. 114 din Constituție, să clarifice efectele deciziilor pronunțate în cadrul competenței sale de la art. 146 lit. e) din Constituție și să facă aplicarea acestora la situația litigioasă de față.

V. Curtea, în jurisprudența sa, a stabilit că „angajarea răspunderii este o procedură mixtă, de control parlamentar, întrucât permite inițierea unei moțiuni de cenzură, și de legiferare, deoarece proiectul de lege în legătură cu care Guvernul își angajează răspunderea se consideră adoptat, dacă o asemenea moțiune nu a fost depusă sau, fiind inițiată, a fost respinsă” (a se vedea Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998).

În cadrul acestei proceduri, un rol cu totul aparte trebuie atribuit **deciziei** Guvernului de a-și angaja răspunderea, având în vedere consecințele care decurg din aceasta. Decizia Guvernului de a-și angaja răspunderea își găsește temeiul în art. 114 alin. (1) din Constituție și constituie un act de voință exclusiv, unilateral și irevocabil realizat în vederea adoptării unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege. Decizia Guvernului de a-și angaja răspunderea nu poate fi cenzurată de Parlament sub aspectul oportunității sale, însă, la nivelul Parlamentului, în condițiile procedurale stabilite prin Constituție și Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, se poate depune și vota o moțiune de cenzură care are drept efect demiterea Guvernului.

Moțiunea de cenzură se constituie într-un adevărat instrument de natură constituțională pus la îndemâna Parlamentului în vederea realizării controlului parlamentar asupra activității Guvernului. Reglementarea generală a moțiunii de cenzură se regăsește în dispozițiile art. 113 din Constituție, iar anumite aspecte particulare ale acestei instituții juridice sunt reglementate prin art. 114 alin. (2) și (3) din Constituție. Aceste din urmă prevederi constituționale califică moțiunea de cenzură depusă în cadrul procedurii angajării răspunderii Guvernului ca fiind una „provocată”, fără ca sub aspectul naturii juridice și al finalității urmărite să o deosebească de moțiunea de cenzură reglementată de art. 113 din Constituție. Astfel, Curtea reține că prevederile Constituției nu reglementează două categorii de moțiuni de cenzură, ci, din contră, moțiunea de cenzură ca instituție juridică este una singură, reglementată de art. 113 din Constituție; elementele specifice ce vizează moțiunea de cenzură inițiată în ipoteza angajării răspunderii Guvernului nu relevă decât două particularități procedurale (contextul inițierii — după prezentarea programului, a declarației de politică generală sau a proiectului de lege ce face obiectul angajării răspunderii — și posibilitatea constituțională de inițiere — indiferent dacă semnatarul său au mai inițiat în cadrul aceleiași sesiuni parlamentare o moțiune de cenzură potrivit prevederilor art. 113 din Constituție) și o particularitate de natură substanțială (în cazul respingerii moțiunii de cenzură, programul, declarația de politică generală sau proiectul de lege se consideră adoptat),

care nu pot califica moțiunea de cenzură prevăzută de art. 114 din Constituție ca un instrument de control parlamentar distinct de moțiunea de cenzură reglementată de art. 113 din Constituție.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că, **prin votarea unei moțiuni de cenzură**, indiferent dacă aceasta a fost depusă în condițiile art. 113 sau art. 114 din Constituție, **realizându-se controlul parlamentar, se retrage încrederea acordată Guvernului, ceea ce are drept efect demiterea acestuia.**

Parlamentul nu are competența de a împiedica Guvernul să ia decizia angajării răspunderii; de asemenea, odată luată această decizie, Parlamentul nu poate împiedica Guvernul să continue procedura în cauză, întrucât s-ar ajunge la situații inadmisibile în care un Guvern minoritar să nu își poată angaja niciodată răspunderea, ceea ce încalcă în mod flagrant art. 114 din Constituție. De asemenea, nici Guvernul nu își poate retrage cererea de angajare a răspunderii, fiind un act irevocabil al său. În acest context constituțional, depunerea moțiunii de cenzură are semnificația declanșării controlului parlamentar asupra activității Guvernului și *mutatis mutandis* constituie un act irevocabil în sensul inițierii acestui control; este o armă pusă îndeobște la îndemâna opoziției parlamentare și nu în ultimul rând este o formă de exprimare a opoziției față de măsurile adoptate de Guvern. În consecință, împiedicarea prezentării și refuzul de a dezbate o moțiune de cenzură deja depusă sunt contrare Constituției, întrucât acest lucru ar echivala cu eliminarea posibilității opoziției parlamentare de a cenzura și controla deciziile guvernamentale de angajare a răspunderii.

Astfel, în cauza de față, Curtea reține că Parlamentul, prin reprezentantul său, și anume președintele Senatului, nu a respectat termenul de prezentare a moțiunii de cenzură în ședința comună a celor două Camere de cel mult 5 zile de la data depunerii acesteia, prevăzut de art. 78 alin. 1 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, ceea ce se constituie într-o piedică la prezentarea moțiunii de cenzură depusă de opoziția parlamentară. Mai mult, având în vedere cele arătate mai sus, dezbaterile moțiunii de cenzură trebuia deja demarată, ceea ce nu s-a întâmplat, astfel încât Curtea constată că Parlamentul, prin reprezentantul său, și anume **președintele Senatului, refuză supunerea acesteia spre dezbateri în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului**, contrar prevederilor art. 114 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 113 alin. (3) din Constituție. În acest mod opoziția parlamentară nu se mai poate exprima și controlul parlamentar este lipsit de eficiență. Or, niciun instrument juridic prevăzut de Constituție nu poate fi lipsit de eficiență, golirea lui de conținut determinând caracterul lui iluzoriu și, implicit, încălcarea principiului constituțional al statului de drept.

În fine, **Curtea reamintește că, în funcție de votarea sau nu a moțiunii de cenzură, fie Guvernul este demis, fie proiectul Legii educației naționale se consideră adoptat, după caz. Întrucât procedura angajării răspunderii Guvernului asupra proiectului Legii educației naționale continuă de drept în temeiul art. 114 din Constituție**, solicitarea autorului sesizării ca instanța constituțională să oblige autoritățile publice implicate în prezentul conflict juridic de natură constituțională să continue procedura parlamentară a angajării răspunderii Guvernului este lipsită de obiect.

VI. Cu referire la posibila interferență a Deciziei Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010, în cadrul procedurii angajării răspunderii Guvernului declanșate la 12 octombrie 2010, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 3 lit. a) și b) din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului se întrunesc în ședință comună, la convocarea președinților acestora, pentru adoptarea proiectului ordinii de zi a ședințelor comune ale Parlamentului și pentru stabilirea datei și locului desfășurării ședințelor comune. Astfel, în ședința comună a Birourilor permanente ale celor două Camere din 18 octombrie 2010 a fost discutată solicitarea Guvernului transmisă Parlamentului la data de 12 octombrie 2010 și a fost fixat un calendar în ceea ce privește procedurile privind angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului Legii educației naționale.

Sesizarea președintelui Senatului care a dus la pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010 a fost făcută prin Adresa nr. XXXV 3.931 din **19 octombrie 2010**. Curtea, prin decizia menționată, a constatat că *„angajarea răspunderii de către Guvern în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, asupra proiectului Legii educației naționale este neconstituțională și a declanșat un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, întrucât proiectul de lege se află în proces de legiferare la Senat, în calitate de Cameră decizională”*.

În același timp, Curtea, cu privire la solicitarea autorului sesizării, în sensul ca instanța de contencios constituțional să oblige Guvernul să renunțe la procedura angajării răspunderii, în considerentele deciziei, a constatat că *„această cerere excedează competenței sale, soluția aparținând în exclusivitate autorităților publice aflate în conflict”*.

O atare abordare a Curții Constituționale s-a impus prin prisma unui aspect deosebit de important, și anume prin faptul că instanța constituțională a fost sesizată de către președintele Senatului în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție după ce Birourile permanente ale celor două Camere au luat în discuție decizia Guvernului din 12 octombrie 2010 de a-și angaja răspunderea. De altfel, prin Adresa nr. 2 MC din 18 octombrie 2010, președintele Camerei Deputaților a și comunicat primului-ministru al Guvernului României calendarul stabilit în Birourile permanente.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat, de principiu, că *„ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare”* (a se vedea Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008).

De asemenea, într-un control de constituționalitate pe cale de excepție, Curtea a arătat că *„decizia de constatare a neconstituționalității face parte din ordinea juridică normativă, prin efectul acesteia prevederea neconstituțională încetându-și aplicarea pentru viitor”* (a se vedea Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008).

Prin Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, soluționând un conflict juridic de natură constituțională, Curtea a statuat *expressis verbis* că *„Potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, «Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor». Efectul ex nunc al actelor Curții constituie o aplicare a principiului neretroactivității, garanție fundamentală a drepturilor constituționale de natură a asigura securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept,*

o premisă a respectării separației puterilor în stat, contribuind în acest fel la consolidarea statului de drept.

Pe cale de consecință, efectele deciziei Curții nu pot viza decât actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile ce urmează a se îndeplini în viitor de către autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională”.

Din cele de mai sus, rezultă, în mod evident, următoarele:

1. Deciziile Curții Constituționale pronunțate în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție au putere numai pentru viitor;

2. Deciziile Curții Constituționale, făcând parte din ordinea normativă, nu pot fi aplicate retroactiv, mai exact unor raporturi/situații juridice încheiate.

În cauza de față, Curtea constată că Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010 nu poate să se aplice unor raporturi juridice de drept public deja încheiate, întrucât, pentru a „bloca” angajarea răspunderii Guvernului prin intermediul unei decizii a Curții Constituționale, titularii dreptului de a sesiza Curtea Constituțională prevăzuți de art. 146 lit. e) din Constituție trebuiau să uzeze de acest drept până cel târziu la data de 18 octombrie 2010. Decizia de angajare a răspunderii Guvernului a fost acceptată implicit la data la care Biroul permanent al celor două Camere a stabilit calendarul angajării răspunderii. Prin această acceptare, situația juridică constituită prin decizia de angajare a răspunderii Guvernului a fost încheiată; celelalte aspecte, și anume prezentarea proiectului de lege, inițierea unei moțiuni de cenzură, votarea moțiunii de cenzură sau adoptarea proiectului de lege prezentat sunt efecte ale deciziei Guvernului, acceptată de Parlament, de a-și angaja răspunderea. Astfel, situația juridică menționată trebuie calificată ca fiind *facta praeterita*, și nu *facta pendentia*. Dacă, din contră, s-ar considera că ipoteza de față se constituie într-o situație juridică aflată în curs de executare înseamnă că decizia Guvernului de a-și angaja răspunderea este un act de voință care se prelungește în timp cu mai multe faze decizionale. Or, de fapt, astfel cum s-a arătat mai sus, procedurile parlamentare angajate după stabilirea calendarului de către Biroul permanent nu sunt decât simple efecte ale unei situații juridice deja încheiate.

Astfel cum rezultă și din Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, ***„efectele deciziei Curții nu pot viza decât actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile ce urmează a se îndeplini în viitor de către autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională”***. Acest considerent este aplicabil întru-totul și în cauza de față, întrucât conflictul constat de către Curte nu este unul care este încă în desfășurare, ci s-a încheiat la momentul 18 octombrie 2010 când Parlamentul a acceptat solicitarea Guvernului de a-și angaja răspunderea.

Mai mult, în cazul de față, Curtea constată că doar în situația unei *facta pendentia* s-ar fi pus problema obligării Guvernului de către Curtea Constituțională să renunțe la procedura angajării răspunderii, respectiv dacă instanța constituțională ar fi fost sesizată de către președintele Senatului până cel târziu la data de 18 octombrie 2010, deci înainte de stabilirea calendarului asumării de către Parlament; numai în această situație cererea în cauză ar fi vizat o situație litigioasă în curs, chiar dacă ulterior Birourile permanente ar fi acceptat decizia Guvernului prin întocmirea calendarului angajării răspunderii.

Ținând cont de cele de mai sus, Curtea reține că Decizia sa nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010 nu poate fi invocată în sensul blocării procedurii de angajare a răspunderii Guvernului asupra Legii educației naționale și, în consecință, urmează să constate că există un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, generat de refuzul Parlamentului de a dezbate moțiunea de cenzură depusă de opoziția parlamentară, dezbateri care, odată declanșată, ținând seama de prevederile Constituției, nu poate fi oprită.

Având în vedere considerentele expuse, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 11 alin. (1) lit. A.e), ale art. 34 și 35 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Curtea Constituțională constată că există un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, generat de refuzul Parlamentului de a dezbate moțiunea de cenzură depusă de opoziția parlamentară, dezbateri care, odată declanșată, ținând seama de prevederile Constituției, nu poate fi oprită.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică primului-ministru al Guvernului României, președintelui Senatului și președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterile și pronunțarea au avut loc la datele de 18 noiembrie 2010 și 24 noiembrie 2010 și la acestea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Benke Károly

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că nu există un conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României, pe de o parte, și Parlamentul României alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte, ca urmare a refuzului Parlamentului de a dezbate moțiunea de cenzură depusă de opoziția parlamentară, și ca atare sesizarea trebuie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Susținem aceasta întrucât, prin Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a constatat că angajarea răspunderii de către Guvern în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, asupra proiectului Legii educației naționale este neconstituțională și a declanșat un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, deoarece proiectul de lege se află în proces de legiferare la Senat, în calitate de Cameră decizională. Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a mai constatat și faptul că cererea autorului sesizării, în sensul ca instanța de contencios constituțional să oblige Guvernul să renunțe la procedura angajării răspunderii, sub aspectul punerii în executare, excedează competenței sale, soluția aparținând în exclusivitate autorităților publice aflate în conflict. Chiar dacă prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010 Guvernul nu este obligat, în termeni expresi, să renunțe la procedura angajării răspunderii asupra proiectului Legii educației naționale, aceasta nu semnifică faptul că poate continua o procedură constatată ca fiind neconstituțională. Curtea Constituțională nu poate obliga părțile să adopte o atitudine sau alta, însă deciziile sale sunt definitive și general obligatorii, se aplică *erga omnes* și trebuie respectate de către toate autoritățile în baza prevederilor constituționale.

Pe de altă parte, dacă un fapt ilicit are consecințe ilicite, tot astfel, un fapt neconstituțional are consecințe neconstituționale. Neconstituționalitatea procedurii angajării răspunderii Guvernului asupra proiectului Legii educației naționale, astfel cum a fost constatată prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, nu poate fi acoperită prin continuarea

procedurilor parlamentare începute în acest sens. Numai o procedură parlamentară declanșată cu respectarea prevederilor art. 114 din Constituție nu poate fi retrasă de către Guvern, în calitate de inițiator, în timp ce Parlamentul este obligat să continue derularea acesteia. Pe cale de consecință, o procedură parlamentară declarată neconstituțională nu poate fi continuată cu nesocotirea deciziei Curții Constituționale și fără suport constituțional. Angajarea răspunderii Guvernului este un proces derulat în mai multe etape; fiecare etapă trebuie să se desfășoare în acord cu prevederile constituționale, iar neconstituționalitatea unei etape se răsfrânge asupra întregii proceduri.

Din momentul în care angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului de lege a fost declarată neconstituțională, dezbaterile moțiunii de cenzură din cadrul acestei proceduri este lipsită de obiect.

Suntem în dezacord și cu privire la susținerea majoritară potrivit căreia Curtea trebuie „să clarifice efectele deciziilor pronunțate în cadrul competenței sale de la art. 146 lit. e) din Constituție și să facă aplicarea acestora la situația litigioasă de față”. Aceasta deoarece, printr-o nouă decizie, Curtea Constituțională nu clarifică efectele deciziilor precedente și nu face aplicarea lor la situația litigioasă dedusă spre soluționare.

Cu majoritate de voturi, Curtea a constatat „că există în mod evident un conflict juridic între Guvern, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte”, iar „izvorul acestui conflict juridic rezultă chiar din prevederile Constituției, respectiv din prevederile art. 114 coroborate cu art. 113 din Constituție, precum și din cele ale art. 146 lit. e) coroborate cu art. 147 alin. (4) din Constituție”. În ceea ce ne privește, raportându-ne la jurisprudența în materie, considerăm că existența unui conflict juridic de natură constituțională nu poate fi dedusă din coroborarea prevederilor constituționale, ci, eventual, din acte sau fapte de natură a crea blocaje instituționale. Existența unui conflict juridic de natură constituțională nu poate fi dedusă nici din interpretările diferite pe care le dau autoritățile prevederilor constituționale sau cu privire la aplicarea deciziilor Curții Constituționale.

Aspazia Cojocaru,
judecător

Acsinte Gaspar,
judecător

Tudorel Toader,
judecător

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2010 pentru rectificarea bugetului de stat pe anul 2010,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2010 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, cu suma de 24.744 mii lei, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate, conform prevederilor legale în vigoare, pentru

finanțarea unor cheltuieli urgente apărute în timpul exercițiului bugetar.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 2 decembrie 2010.
Nr. 1.204.

ANEXĂ

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

BUGETUL PE ANUL 2010

— mii lei —

Denumirea indicatorilor	Cod	Program 2010
A	B	1
BUGET DE STAT	5001	24.744
CHELTUIELI CURENTE	O1	17.244
ALTE TRANSFERURI	55	17.244
ACTIVE NEFINANCIARE	71	7.500
ORDINE PUBLICĂ	6101	24.744
CHELTUIELI CURENTE	O1	17.244
ALTE TRANSFERURI	55	17.244
ACTIVE NEFINANCIARE	71	7.500

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, pentru județul Bistrița-Năsăud**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Legii bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2010 cu suma de 1.000 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, și alocarea acesteia bugetului propriu al județului Bistrița-Năsăud, pentru reabilitarea drumului județean DJ 172 D, Ilva Mică — limita cu județul Suceava, la km 19+000—22+950.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 2 decembrie 2010.
Nr. 1.205.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

